

[Askjær Jørgensen]

fremfor at overlade det til private. Det undrer vi os betydeligt over.

Et andet stort område er bredbåndsnettet, som der tales så meget om. Der vil vi række en advarende pegefinger i vejret. Vi vil spørge, om regeringen kan garantere – hvis man uden videre overlader det til f.eks. telefonselskaberne – at det ikke bliver noget med monopol. F.eks. er telefonselskaberne jo mere eller mindre offentlige.

Vi håber, at det kan slutte med, at regeringen kan garantere, at der ikke vil være nogen områder i samfundet, hvor man gør det modsatte af privatisering. Det glæder vi os til at få tilsagn om fra regeringen.

Besvarelse

Finansministeren (Christophersen):

Jeg vil begynde med at sige tak til hr. Askjær Jørgensen for, at vi i dag kan få lejlighed til at drøfte hele begrebet privatisering, ikke bare konkret, for jeg formoder også, der kan blive lejlighed til at sige lidt om de mere principielle ideer bag dette begreb.

Jeg vil starte med at sige, hvad regeringen *ikke* opfatter der ligger i begrebet privatisering. Privatisering er ikke et spørgsmål om afskaffelse af den offentlige sektor. Privatisering er efter regeringens opfattelse et spørgsmål om, hvordan vi kan forny og tilpasse den offentlige sektor, således at den kommer til at fungere mere hensigtsmæssigt, også mere venligt og mere smidigt. Det er noget, som under alle omstændigheder er en økonomisk nødvendighed, men det kan også have andre positive virkninger.

Det har i en årrække været karakteristisk, at det offentlige har påtaget sig flere og flere opgaver, ofte med gode begrundelser, men i mange tilfælde tror jeg vi kan sige det er sket også uden nogen egentlig vurdering af, om det nu også var den bedste måde at løse opgaven på, eller om der burde være flere muligheder, som modtageren kunne vælge imellem.

Den udvikling har ført til, at det offentlige på mange områder er kommet til at indtage en monopollignende stilling. Det har også ført til, at alle delfunktioner i forbindelse med frembringelse af f.eks. serviceydelser normalt udføres af det offentlige selv, og det har endelig ført til, at begreberne »privat« og »offentlig« ofte bliver opfattet som modsæt-

ninger. Det er disse former for vanetænkning, vi gerne vil bryde med fra regeringens side. Der er et behov for at standse op og stille det spørgsmål, om mange af opgaverne ikke kunne varetages på en helt anden måde og måske af andre.

Jeg vil meget gerne betone denne principielle opfattelse af ordet privatisering, for vi ønsker ikke at skrue udviklingen tilbage til det, man kalder natvægterstaten, som nogle jo nærmest har påstået det; vi ønsker ikke at erstatte det offentlige sygehusvæsen med private hospitaler eller fjerne det sociale sikkerhedsnet fuldkommen og erstatte det af privat godgørelse eller almisser. Det offentlige skal stadig være forpligtet til at udbyde en lang række ydelser på det sociale, det sundhedsmæssige, det kulturelle område osv., men det, vi ønsker, er, at der i højere grad bliver mulighed for, at borgeren selv tager et ansvar, hvis han eller hun ønsker det, at arbejdsdelingen mellem det offentlige og den private sektor bliver mere hensigtsmæssig og fleksibel, og at samarbejdet og erfaringsudvekslingen mellem den offentlige og den private sektor styrkes. Hvis man analyserer, hvordan det offentliges voksende monopolstilling på en række områder har virket, tror jeg, vi vil få øje på, at det bl.a. har haft den virkning, at selvstændige initiativer blandt borgerne og alternative løsninger på en given problemstilling bremses og ofte forhindres; bl.a. på det sociale område arbejder vi derfor i øjeblikket med at nedbryde nogle af barriererne for selvstændige initiativer, og vi arbejder for alternative måder at løse et problem på.

Vi anser det også for centralt i regeringen, at vi ikke trækker alt for skarpe grænser mellem den offentlige og den private sektor; vi finder det væsentligt, at det offentlige koncentrerer sig om at løse sine hovedopgaver bedst muligt. Jeg tror, den offentlige sektor har brug for at lære vældig meget af den private sektor, bl.a. at lære, at man skal koncentrere sig om det, man er bedst til. Man skal koncentrere sig om sine hovedopgaver og ikke være bange for at uddelegere arbejdsopgaver til nogle andre uden for den offentlige sektor. Det er det, som har været forudsætningen for effektivitet og rimelig god økonomi i den private sektor, og det er efter vores opfattelse også en forudsætning for, at den offentlige sektor i de kommende år får de